

مخالفات الحج والعمرة والزيارة
(الجمعية)

**A Zarándoklat, az Umra és a
Látogatás szabályainak
megsértései**

A Zarándoklat, az Umra és a Látogatás szabályainak megsértései

Az Iszlám Tartalom szolgálatára létrehozott Egyesületben működő Tudományos Bizottság - a világ különböző nyelvein nyújtva ismereteket

Az Umrá-val kapcsolatos hibák és szabályszegések

Először: Az emberek tévedései és hibáik az ihrámban

Az Ihlál elhagyása; azaz a hangját nem emeli amikor kinyilvánítja a szándékozott szertartást az ihrám elhatározása kezdetén.

A szunna szerint: ekkor a hangot fel kell emelni.

Némelyek tévesen azt gondolják, hogy az ihrám az a ruházatott jelenti (az izár és a ridá felöltése és viselése).

Ezzel szemben, az ihrám: a szándék arra, hogy egy szertartást elvégez és annak megszentelt állapotába lép be. Az ihrámnak jelei: az ihlál (a hang felemelése) a talbiya (Labbayka..., Hívásodra válaszolva...) során. Aki kimondja a Talbiyát azzal a szándékkal, hogy Hadzsott vagy Umrát végezzen, belépett az ihrám állapotába.

Némelyek kötelezőnek tartják a teljes guszl elvégzését az ihrám-állapothoz.

Ám ez Szunna (ajánlott) - semmi nem terheli azt, aki elhagyja.

Némelyek kötelezőnek gondolják a két rak'a imádkozását az ihrám állapot eléréséhez; vagy azt gondolják, hogy ez egy speciális szunna, ami nélkülözhetetlen és ezeket mindenképpen el kell imádkozni.

A helyes álláspont az az, hogy: törvényileg megengedett az ima az ihrám előtt; ám ennek nincs speciálisan előírt imája. Ha imádkozza a kötelezően előírt imát, vagy bármi más törvényileg engedélyezett imát, akkor azt követően beléphet az ihrám állapotába.

Sokan úgy gondolják kötelező megállni a míquát-nál; és ott be kell menni a mecsetbe.

Ez nem kötelező. Ha valaki felkészülve, felvette az ihram ruhát és úgy megy el a míquát mellett; aztán elmondja a talbiya-t menet közben, vagy a míquát vonalában, miközben az autójában ül - ez elégséges a számára. Vagy, mint az, aki a repülőn ül, ott mondja el a talbiya-t, ha azzal egy vonalba kerül, vagy egy kevéssel előtte, elkerülve a míquát átlépését.

Az ihrám ruházatának illatosítása.

A helyes eljárás: meg kell elégedni a test illatosításával.

Sokan úgy gondolják, hogy a szemérem szőrzet leborotválása, a körmök levágása és a hónalj leborotválása az ihrám állapotához nélkülözhetetlen; vagy az ihrám szunnája.

Ez csupán egy általános szunna, ha arra szükség van.

Az ihrám a míquát előtt.

Ez ellentétes a Szunnával; ám aki repülön ül, annak egy kevésbé korábban megteheti, nehogy a repülőgép sebessége miatt elmulassza azt a pillanatot, amikor a míquát felet van. Ehhez hasonlóan, ha attól fél, hogy elalszik és elmulasztja azt a pillanatot, amikor éppen fölötte van, akkor korábban is beléphet az ihrám állapotba, a szükségnek megfelelően.

Ha a szertartást elvégezni szándékozó túlmegy a míquát-on, ihrám nélkül tudatlanságból, vagy hanyagságból, vagy azért mert repülön ült.

Ha túlment a míquát-on, és Umrát vagy Haddzsot kíván végezni, de a megszabott pontnál nem lépett az ihrám állapotba, akkor kötelező számára: a visszatérés a míquát-hoz és ott belépni az ihrám állapotába és felölni az ihrám ruházatát. Ugyanígy, aki leszáll Dzsidá repülőterén és nem lépett be az ihrám állapotba a repülön, bármilyen ok miatt; vissza kell térnie valamelyik míquát-hoz és ott kell ihrámot tenni. Ez alól kivétel, aki nem ment el míquát mellett és nem volt fölötte; az ilyen személy Dzsidában is léphet ihrámba, mint a szudániak, ha repülön vagy hajón jönnek; kivéve ha tudják, hogy elmennek Yalamlam vagy Dzsuha míquát-jai mellett az útjuk során.

A varrott ruha fogalmának hibás értelmezése, miszerint minden, amiben van valamilyen varrás; így vonakodnak az övtáska, a derékszíj vagy a cipő viselésétől, amiben varrás van.

Ez nem helyes és nem hiteles. A varrott az, amit a testhez szabva, annak mértéke után varrtak meg, mint a ruhák, a nadrágok, amiket a szokásos, hétköznapi alkalmakkor hordanak.

Ha a nő kesztyűt, burqát, niqáb-ot vagy teljes lithám-ot visel.

Számára kötelező, ha idegen férfiak társaságában van: az arc és a két kéz eltakarása, de nem niqábbal, sem kesztyűvel; mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) e kettő viselését megtiltotta az ihrám állapotban lévő nő számára.

Némelyek azt gondolják, hogy a nő számára van valami speciális ruházat az ihrám állapotára, vagy valami fekete, vagy zöld, vagy fehér.

Ez nem helyes vélekedés. Az ihrám állapotban lévő nő olyan ruhát visel, amelyet akar, ám nem szabad ékekkel és díszekkel felékesítettnek lennie.

Némelyek úgy gondolják, hogy nem szabad az ihrám-ot cserélni vagy levenni.

A helyes álláspont az, hogy a muhrim (az ihrám állapotban lévő) kicserélheti vagy ki is moshatja, majd ismételten magára ölti.

Az idtibá módon való viselés az ihrám kezdetétől a végéig tart.¹

A helyes az, hogy az idtibá módozat csupán az Umra tawáfja és a Megérkezés tawáfja során előírás.

Az ihrám állapotba lépés megtagadása és az ebből az állapotból való kilépés, anélkül, hogy valamilyen vallásilag megengedett ok lenne rá.

A ihrám állapotban lévő számára kötelező, hogy az ihrám állapotában maradjon mindaddig, amíg a szertartását be nem fejezi. Kivéve ha megvan a vallási oka arra, hogy az ihrám állapotából kilépjen. Mint például az akadályoztatás; ebben az esetben megengedett a számára, hogy kilépjen az ihrám állapotából. Ha korábban feltételt szabott, az ihrám állapotába való belépésekor, akkor kilép az ihrám állapotából és nem terheli semmi. Ám ha nem említett feltételt, akkor áldozati állatot kell bemutatnia, majd leborotválni a haját vagy megkurtítani és azután kiléphet az ihrám állapotából.

¹ Az idtibá jelentése: a jobb váll szabadon hagyása, és az ihrám két végét a bal hónalj és váll köré tekerni.

Másodszor: az emberek által elkövetett hibák és szabálytalanságok a Tawáf során

Olyan fohászokhoz való ragaszkodás, amelyek nem kerültek továbbításra a Haram Mecsetbe való belépéskor vagy a Kaba megpillantásakor.

A Szunna az, hogy arra kell szorítkozni, ami hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

A szándék kimondása még a Tawáf megkezdése előtt.

A szándék helye a szív, ezért azt hangosan nem kell kimondani.

A Tawáfot a Fekete Kő előtt szándékozol elkezdni, elővigyázatosságból.

Ez túlzás, túlkapás és szélsőségeség.

A Tawáf megkezdése azt követően, hogy már túlhaladt a Fekete Kövön, és ezt az első körnek tekinteni.

Ez hiba és tévedés. Ha ezt tette, az nem érvényes és nem tekinthető első körnek.

A két kéz felemelése a Fekete Kő vonalában, olyan módon, ahogyan az az imában történik; vagy a két kéz felemelését háromszor megismételni.

A Szunna azt tanítja: egyetlen alkalommal kell feléje mutatni a jobb kézzel.

Hosszú ideig a Fekete Kő közelében állni.

A Szunna azt tanítja, hogy nem szabad hosszasan ott állni.

Erős tolongás annak érdekében, hogy a Kóhöz jusson el és megcsókolhassa azt.

A Szunna azt tanítja, hogy nem szabad tolongásba, tolakodásba keveredni, ha valaki tolakodás nélkül el tud ahhoz jutni - tegye meg. Ha erre nincs mód, akkor csupán mutasson affelé.

Visszatérés, ha túlment a Fekete Kövön, és nem mondott Alláhu akbar-t, azzal a céllal, hogy rámutathasson és Alláhu akbar-t mondjon; vagy az Alláhu akbar, azután, hogy már túlhaladt rajta.

Mind ez hiba és tévedés. Hiszen a szunna, amelynek helyét elmulasztotta; nem kell visszatérnie azt végrehajtani. Nincs semmi bűnt azon, aki elfelejtette a takbír-t vagy szándékosan elhagyta azt.

Külön fohász kijelölése minden egyes körre.

Erre nincs semmi vallási bizonyíték. A Próféta gyakorlat az az, hogy a tawáfot végző azt a fohászt mondja, amit szeretne, a földi élet és a Túlvilág jó dolgait áhítozva. Megemlékezik a Magasztos Allahról, bármely törvényileg engedélyezett megemlékezéssel, mint a taszbíh (Szubhán Allah); tahmíd (al hamdu lilláh); tahlíl (la iláha illa-Lláh); takbír (Allahu Akbar), vagy Korán recitálás.

A ramal (gyorsabb járás) a Tawáf minden egyes körében.

A Próféta gyakorlat szerint, csupán az első három kör során ajánlott.

Nem ragaszkodni ahhoz, hogy a Kaba a bal oldalára kerüljön a tawáf során, minden különösebb mentség nélkül.

A Prófétaï gyakorlat szerint: a Kaba a bal oldalán van; erről nem szabad megfélekednie és nem szabad ennek ellentmondóan cselekedni. Ha rendelkezik valamilyen mentséggel, tömeg, tolongás és más ezekhez hasonló - akkor nincs rajta bűn.

A Rukn al-Yamáni megcsókolása vagy a rámutatás, ha nem képes és nem tudja megcsókolni.

A Prófétaï gyakorlat szerint: ezt csupán kézzel kell megérinteni, anélkül, hogy megcsókolná, ha nem tudja megérinteni, akkor nem kell felé mutatni.

A Kaba minden egyes sarkának megérintése és megcsókolása; vagy a falainak megérintése és azokhoz dörgölözés.

Ez teljesen ellentétes a Prófétaï Szunnával. Hiszen törvényileg, csupán a Fekete Kő megcsókolása rendeltetett el; illetve megengedett a Rukn al-Yamáni megérintése.

Azon vélekedés, hogy a Rukn al-Yamáni és a Fekete Kő megérintése az abból nyert áldás miatt van és nem imádati céllal.

Mindez tudatlanság és tévelygés. A jó, a haszon, az előny és az ártalom, ezek mindegyike egyedül és kizárólag a Magasztos Allah Kezében vannak. Umar-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, midőn ő elment a Fekete Kőhöz, megcsókolta, majd

azt mondta: "Én bizony, tudom, hogy te csupán egy kő vagy. Sem ártani, sem használni nem vagy képes. Ha nem láttam volna a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint megcsókol téged, én nem csókoltalak volna meg."

Olyannyira felemelni a hangot a fohász közben, amely már zavarhatja a tawáfot végzőket.

A Próféta szunnája szerint: Megemlékezik Uráról és fohászodik Hozzá - téve ezt Közte és saját maga között (halk hangon); így nem zavar másokat.

A fényképezéssel való elfoglaltság vagy valami teljesen oda nem illő beszélgetésbe merülni a tawáf során.

A törvényileg elrendelt a tawáfot végző számára: alázattal és teljes odafigyeléssel és odaadással emlékezzen meg az Uráról, a szíve teljes jelenlétével, minden mást kizárva abból.

Befejezni a Tawáfot még azelőtt, hogy meggyőződhetne arról, hogy elérte a Fekete Követ.

Ami e tekintetben kötelező: a hetedik kör teljes és tökéletes befejezése, amíg meggyőződik, hogy pontosan elért a Fekete Kő vonalába.

Az a vélekedés, amely szerint a Tawáf két rakáját szükségszerűen, közvetlenül al-maqám (Ábrahám állóhelye) mögött kell elvégezni vagy nagyon közel ahhoz. Vagy heves tolakodásba kezdeni emiatt, így zavarni és nehézséget okozni a tawáfot végzőknek és esetlegesen megakadályozni őket abban, hogy a tawáfjukat végezhessék.

Ez a vélekedés hibás és téves. A két raka a Tawáf után, elvégezhető a Mecset bármely pontján. Az imádkozó elhelyezkedhet úgy is, hogy a Maqám saját maga és a Kaba közé kerül - ha távol van tőle - akkor a nyílt belső udvaron imádkozik, vagy a mecset egyik riwák-jában (oszlopokkal szegélyezett részén). Így mentesül a nehézségektől. És az imáját teljes alázattal és lelki nyugalommal végezheti.

Hosszasan végezni a Tawáf két raka-ját és az utána elmondott fohászt.

A Szunna: ez egy rövidebb ima; és utána nem mond fohászt, mivel erről nem maradt fenn semmi hiteles a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

A Tawáf két raka-jának elvégzése idtibá viseletben (fedetlen jobb váll).

A Prófétai gyakorlat szerint: a ridát (a felső testet takaró lepel) vissza kell helyezni a két vállra, közvetlenül azután, hogy befejezte a Tawáfot.

Harmadszor: Emberek által elkövetett hibák, szabálytalanságok és tévedések a Sza'y során

Az idtibá (a jobb váll szabadon hagyása) a sza'y során.

Már az előzőekben elhangzott, az idtibá típusú viselet csupán a tawáf során alkalmazandó.

A niyya (a szándék) kimondása a sza'y megkezdése előtt.

Már szó volt róla, a szándék helye: a szívben van. Annak hangos kimondása és kiejtése nem törvényes.

A Marwa-nál kezdeni a sza'y-t.

Ez hibás gyakorlat. Aki így cselekszik, annak az a rész nem számít bele az elvégzettek közé.

Némely ember úgy gondolja, hogy egy sawt (egy teljes befejezett szakasz) az az odamenésből és a visszajövetelből áll; így tizennégy szakaszt tesznek meg.

Ez hiba. Mivel a Szafá-tól a Marwa-ig menés egy teljes szakasz és a Marwa-tól a Szafá-ig vissza, egy újabb teljes szakasz. A kezdés a Szafá-nál történik és a befejezés a Marwa-nál.

A felmászás a Szafá hegy legmagasabb pontjára, azt gondolva, hogy ez kötelesség.

Nincs semmilyen bizonyíték ennek helyességére.

A két kéz felemelése és az azokkal történő mutató, ahogyan az ima takbír-jainál (Alláhu akbar) tesz.

A helyes eljárás: a qibla (az ima iránya) felé fordulás és olyan fohással fohászolni, ami hiteles formában maradt fenn.

A nő erőteljes járása a két jelzőoszlop között, mint a férfiak.

A nő számára törvényileg előírt, hogy számára elégséges a normális járás; ez a vallásjogtudósok közmegegyezése. Így is őrizve őt attól, hogy valamelyik testrésze kilátszódjék.

A sza'y minden egyes szakaszának kijelölni egy pontosan meghatározott fohászt.

Erre nincs semmilyen bizonyíték. Ellenben olyan fohászt mond, amelyet akar, anélkül, hogy azt valamelyik szakasz részére kijelölné.

A hang felemelése a masz'á (a sza'y elvégzésére kijelölt, hosszú, széles és fedett folyosó) területén, olyan erősen, hogy az már zavarhatja az embereket.

A Prófétai gyakorlat szerint: Megemlékezik Uráról és fohászkodik Hozzá - téve ezt Közte és saját maga között halk hangon; így nem zavar másokat.

A gyors, sietős járás a Szafá és a Marwa között, minden egyes szakaszban.

A Prófétai szunna: az erősen felgyorsított járás csupán a két zöld jelző között végrehajtandó.

Két raka-ból álló ima elvégzése a sza'y befejezése után.

Erre nincs semmilyen bizonyíték. És törvényileg nem elrendelt cselekedet.

Az önkéntesen végzett sza'y a szertartáson kívüli időszakban.

A sza'y nem ajánlott önkéntes cselekedetként.

Negyedik: az emberek szabálytalanságai és hibái a haj leborotválása vagy megkurtítása esetén

A fej teljes terjedelmére vonatkozó borotválkozás vagy hajrövidítés alkalmazásában való hanyagság.

A Szunna az, hogy az egész fejet egységesen le kell borotválni vagy megkurtítani a haját rajta.

A haj leborotválása vagy megkurtítása a Haram Mecseten belül és a haj eldobása abban.

A Haram Mecset igen nagyra tartása és mély tisztelete; ügyelve és törekedve annak tisztaságára.

A leborotválás vagy a megkurtítás igen hosszas elhalasztása, olyannyira, hogy már el is felejtí vagy elterelődik a figyelme róla.

A törvényileg elrendelt: közvetlenül a Tawáf és a sza'y elvégzése után, azonnal ennek kell következnie.

Az ihrám állapot során a tilalmas dolgok elkövetése, még a haj leborotválása vagy megkurtítása előtt.

A kötelezően előírt: semmi megtiltott dolgot nem szabad végezni, csupán a haj leborotválása vagy megkurtítása után.

A Haddzs-al kapcsolatos hibák, szabálytalanságok és tévedések

Először: az emberek hibái, szabálytalanságai a Tarwiya napján

Sok ember úgy gondolja, hogy az ihrám-ot, törvényesen, a Tarwiya Napján lehet megtenni, a Haram Mecsettől, vagy a Mízáb (a Kaba esőcsatornája) alatt.

A Próféta szunna szerint: azon a helyen lép be az ihrám állapotba, ahol van, legyen az akár Mekka vagy Miná.

Az ihrám felvételének elhalasztása a déli ima utáni időpontra.

A Próféta szunna szerint: a Haddzsra, az ihrám állapotába kerülni, a délelőtti órákban kell, még a déli ima előtt.

Elhagyni a Minában történő éjszakázást, még ha képes is lenne arra.

A Próféta szunna szerint: a zárándok Minában tölti az éjszakát, mindaddig, amíg erre képes; mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is hasonlóan cselekedett.

Az imák összevonása Minában.

A Próféta gyakorlat szerint: Minában, az imákat lerövidítve kell végezni, összevonás nélkül; ebben is követve a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatását.

Másodszor: Az emberek hibái és szabálytalansági Arafa Napján

Állás Arafá-n, a nyolcadik nap egy részét eltöltve, mintegy elővigyázatosságból.

Ez egy hamis erőfeszítés és tiltott túlzás.

A nyolcadik napon, vagy a kilencedik éjszakáján kimenni Arafá-ra és ott tölteni az éjszakát.

Ez ellentétes a Próféta szunnájával, és ez a Minában történő éjszakázás elpazarlása.

Állás Arafa törvényi határain kívül.

A zarándok számára kötelezően előírt, hogy az Állást Arafa törvényi határain belül végezze el.

Azon vélekedés, miszerint: szükséges az imámmal végezni az imát Namira Mecsetjében, és vállalni a nagy zsúfoltságot és tolongást azért, hogy abban maradhassunk.

Ez nem kötelező. Nem elrendelt a tolongás ennek elérése céljából.

Az (Ilál) hegy felé fordulás, a fohász pillanatában.

A Próféta szunnája szerint: a qibla (az ima iránya) felé kell fordulni.

Azon vélekedés miszerint fel kell mászni Ilál hegyére, vagy az, hogy ez a zarándoklat egy cselekedete; és ebben kiválóság rejlik, vagy valami speciális különlegesség övezi Arafát összes többi részével szemben.

Erre nincs bizonyíték; sőt ez ellentétes a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világos útmutatásával.

(Ilál) hegyét a Könyörület Hegyének nevezni; vagy a Fohász Hegyének.

A helyes álláspont szerint a neve: Ilál; semmi vallásjogi bizonyíték nincs arra, hogy a Könyörület Hegyének, vagy a Fohász Hegyének kellene nevezni.

Belépni abba a boltozatba, amely Arafa hegyén található és azt Ádám - béke reá - kupolájának megnevezni. És ott imádkozni, vagy tawáfot végezni mint ami a Ka'aba körül teendő.

Mindezek a tiltott újítások közül származnak; amelyek elvezetnek a társításhoz.

Áldás keresése abban az oszlopban, amely a Könyörület Hegyén van felállítva Arafát-on; és a nevek felírása arra.

Mindezek a tiltott újítások közül származnak; amelyek elvezetnek a társításhoz.

Pénzérmeket elhelyezni azokban a résekben és repedésekben, amelyek Arafa Hegyén és a Fény Hegyén találhatók, vagy haját, körmöt vagy ruhadarabokat vagy ilyesmiket odatenni; és azt gondolni, hogy ezáltal az, aki odatette azokat majd később visszatérhet ezekre a helyekre.

Mindezek a tiltott újítások közül származnak; amelyek elvezetnek a társításhoz.

Némelyek úgy gondolják kötelező arra a helyre állni, amely a Próféta (béke legyen vele) állt; és nagy felesleges erőfeszítést tenni erre.

A helyes álláspont: ezt nem kötelező megtenni, és ilyen erőfeszítés alkalmazása sincs előírva.

Elpocsékolni az időt és elmulasztani a fohászt és az Allahról történő megemlékezést; és olyan dolgokkal foglalkozni, amelyeknek semmi hasznuk sincs.

Elhalasztani a fohászkodás megkezdését egészen a napnyugta közeléig, vagy a nappal végéig.

Erőltetni magunkat, hogy álljunk a fohászkodás közben és azt hinni, hogy ez a szunnah, vagy azt feltételezni, hogy az Arafán való állás jelentése a fohászkodásra való állás.

A helyes álláspont: az állás Arafá-n értelme és lényege, hogy ott legyen abban az időben, állva, ülve, hátasállaton vagy gyalogosan járva.

Az elindulás Arafá-ról, a napnyugta előtt.

Ez tilos! Mivel az teljesen ellentétes a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunna-jával.

Az elindulás késleltetése a napnyugta után - minden különösebb mentség nélkül.

A Próféta szunnája szerint: közvetlenül a napnyugtát követően, ajánlott azonnal elindulni; ha csak nincs valami mentség.

Azon elgondolás, hogy az Arafá-n történő állás, Pénteki Napon, egyenértékű hetven zarándoklattal.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

**Harmadszor: az emberek hibái,
szabálytalanságai a Muzdalifa-ra történő
átvonulással kapcsolatban és az ott töltött
éjszakát illetően**

Sietős átvonulás Arafa-ról; még akár más gépjárművek megzavarása árán is.

A Próféta szunnája szerint: ez az átvonulás teljes nyugalommal, méltósággal kell, hogy történjen és károkozás nélkül.

Sokan úgy gondolják, hogy guszt kell végezni a Muzdalifa-ban eltöltendő éjszaka okán.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

Sokan úgy gondolják, hogy az utasnak le kell szállnia, hogy gyalog érkezhessen meg Muzdalifa-ba.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

Megállás és megszállás egy helyen még azelőtt, hogy megbizonyosodna arról, hogy valójában Muzdalifa törvényes határain belül van-e.

Annak elmulasztása, hogy a Muzdalifá-ba érkezéskor azonnal imádkozáshoz lássunk.

A Próféta szunnája szerint: a Muzdalifa-ba történő megérkezés után azonnal az ima elvégzésébe kell fogni.

Azzal foglalkozni, hogy már a megérkezés első pillanatától kavicsokat gyűjt és ezt buzgóan teszi és ennek elrendelt voltában hinni.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

A maghrib és isha imák elhalasztása egészen addig míg a megszabott idejük le nem jár, ami: éjfél.

Ami kötelező: az a maghrib és az isha imákat még éjfél előtt el kell végezni, még akár Muzdalifa-ba való megérkezés előtt.

Muzdalifa éjszakáját ébren tölteni - imával, vagy imádatokkal, vagy szórakozással vagy játékkal.

A Próféta szunnája szerint: sietve aludni térni és pihenni; ezzel is követve a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) gyakorlati útmutatását; így is hozzájárulva ahhoz, hogy az Ünnepe Napjának cselekedeteit pontosan és szabályosan tudjuk végrehajtani.

A gyengék és a kísérők elvonulása még az éjfél megelőzően.

Ami kötelező: nem szabad éjfél előtt elmenniük.

Annak elmenetele még a hajnal előtt, aki nem számít gyengének és gyengék sincsenek vele.

Ami kötelező: Muzdalifa-ban kell maradni a hajnali imáig.

Késlekedés a Muzdalifa-ból történő elindulással egészen addig, amíg fel kel a nap.

A Próféta szunnája szerint: az onnan történő elindulásnak még napkelte előtt kell megtörténnie.

Negyedszer: az emberek hibái, szabálytalanságai az Áldozati Állat levágásának Napján

Sokan úgy vélik, hogy törvényileg elrendelt a ghuszl a kövezés (az Oszlopok kavicssal történő megdobálása) miatt.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

A kövezés kavicsainak megmosása.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

Sokan úgy gondolják, hogy a kövezés csak akkor érvényes ha a kavicsok Muzdalifa-ból származnak.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre, bármely helyen összegyűjtheti azokat.

Kövezés tárgyakkal és nem kavicsokkal, vagy kövezés nagy kavicsokkal és kődarabokkal.

Ez teljesen ellentétes a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) gyakorlati útmutatásával.

A harag a kövezés pillanataiban; és azon elképzelés, hogy a megdobott maga a sátán.

Összegyülekezés és csoportokba rendeződés, amikor a kövezés helyére mennek, és nehézség okozás más embereknek.

A törvényileg elrendeltnél több megemlékezést mondani a kövezéskor.

A leghelyesebb ha a takbír-ra (Allahu akbar - Allah a legnagyobb) szorítkozunk.

A hét kavics egyszerre történő eldobása.

Ez az eset csupán egyetlen dobásnak minősül. A kötelezően elrendelt, az egyiket a másik után eldobni.

A kavicsokat a medencébe helyezni, anélkül, hogy abba dobnánk bele.

Ez nem elégséges. A törvényileg elrendelt: azokat dobni kell, a legkevesebb erővel, ami már dobásnak számít és annak minősíthető.

Azt hinni, hogy a célpont a kiemelkedő fal, és azt gondolni, hogy ez az elsődleges cél a dobásnál.

A törvényileg elrendelt: bele kell esnie a medencébe, még ha nem is érinti a kiemelkedő részt.

Távolról történő dobás; és nem meggyőződni arról, hogy a kavics a medence melyik részébe került.

Megállni és fohászkodni a Dzsamratu-l-Aqaba megdobálása után.

Ez nem engedélyezett, hiszen nincs vallási bizonyíték erre.

A tamattu (először Umra, majd Haddzs) és a qirán (összekapcsoló) formát végző, áldozati állatának levágása még az Áldozati Állat Levágásának Napja előtt.

Aki ezt teszi az nem megfelelő. És meg kell ismételnie az áldozat bemutatását, egy törvényileg meghatározott időben. Ez pedig az Ünnepe Napjától, egészen a Tasríq Napok végéig.

Tartózkodni az áldozati állat levágásától és annak árát jótékony adakozásra fordítani.

Aki ezt teszi, az nem jár el helyesen; kötelező a számára az áldozati állat levágása.

A haj leborotválás vagy a megkurtítás - csupán a fej egyes részeiről.

A Próféta szunnája szerint: az egész fejet egységesen le kell borotválni vagy megkurtítani a haját rajta.

Megelégedni a Tawáf al-Qudúm-al (az Érkezés Tawáfja), a Tawáf al-Ifáda (a Szétáradás Tawáfja) helyett, vagy annak előbbre hozatala, megelőzve az Arafá-n történő állást és Muzdalifa-t.

Aki ilyet tesz, az nem jár el helyesen. Mivel a Tawáf al-Ifáda a Zarándoklat Pilléreinek egyik Pillére. A Zarándoklat csak és kizárólag azáltal érvényes. Azt az Arafá-n történő Állás és Muzdalifa után kell teljesíteni.

Ötödször: az emberek hibái, szabálytalanságai a Miná Napjai cselekedetei során (A Tasríq Napok).

Túlzott engedékenység a helyettesítéssel kapcsolatban, vagy valaki más megbízásában a kövezés elvégzésében.

Az alapelv: a zarándok saját maga végzi el a kövezést; kivéve ha van valami törvényileg elfogadható mentsége, amely megengedi neki, hogy kinevezzon valakit, aki helyettesíti.

Azon személy - aki maga helyett kinevezett valakit a kövezés végrehajtására - elutazása még a Zarándoklat szertartásainak és kijelölt napjai előtt.

Ez hiba. Kötelező a számára Minában maradnia, vagy ott ahol éppen van, amíg véget nem érnek a Zarándoklat szertartásai, majd elvégzi a Búcsú Tawáfot és elmegy.

A kövezés a Tasríq Napjai során, még a nap delelőjétől való elindulása előtt.

A Próféta szunnája szerint: a kövezés azután lehetséges ha a nap áthalad a delelőjén.

Nem betartani a három Oszlop megkövezési sorrendjét a kövezés során.

A sorrend betartása kötelező. Megdobja az Első Dzsamrát, majd a Középsőt, majd a Nagyot, ami a Dzsamratu-l-Aqaba. Aki fordítva végzi ezt el, vagy ellentétes módon, annak meg kell ismételnie a

helyes sorrendben, kezdve a Legkisebbel majd az azt követőkkel folytatva.

Megállni és fohászolni a Dzsamratu-l-Aqaba megdobálása után.

A szunna pedig: a fohász csak az Első és a Középső Dzsamra megdobálást követően lehetséges.

Hatodszor: az emberek hibái, szabálytalanságai a Tawáf al-Wadá' (a Búcsú Tawáf) során

A Búcsú Tawáf előbbre hozatala, az utolsó nap kövezése elé; azért, hogy a kövezést követően azonnal elutazhasson.

Ez hiba! Aki így cselekszik, az nem a megfelelő időben hajtotta azt végre, és ez így nem elégséges; a kövezés után meg kell ismételnie.

Valakit kinevezni, aki a kövezést elvégzi helyette és a körjárat még azelőtt megtörténik, hogy a megbízott elvégezte volna a kövezést.

A helyes eljárás: megvárja a kövezést, majd elvégzi a Búcsú Tawáfot.

Szándékosan nem fordít hátat a Kábának, hanem hátrálva távozik, a Kába iránti tiszteletből.

Nincs bizonyíték ennek törvényes voltára; és a legjobb útmutatás Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatása és gyakorlata.

Megállás egy fohászra midőn kilép a Haram Mecsetből.

Erre semmilyen vallásjogi bizonyíték nem áll rendelkezésre.

Hosszas tartózkodás, a Búcsú Tawáf után, Mekkában maradv, vallásjogilag igazolható mentség nélkül.

Ami kötelező: sietve elhagyni Mekkát a Búcsú Tawáfot követően; ám nem baj ha megvárja a társait, vagy valami úti élelmet vásárol és ezekhez hasonló.

Ha hosszabban marad, mentség és indok nélkül; akkor meg kell ismételnie a Búcsú Tawáfot.

Hibák és szabálytalanságok, amelyek a Prófétai Mecset meglátogatásához kapcsolódnak

A falak és a vasrácsok simogatása, a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sírjának meglátogatásakor; illetve cérnák, fonalak odacsomózása az ablakokhoz, az áldás keresése szándékával.

Az áldás azon dolgokban lelhető fel és érhető el, amelyeket Allah és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) rendelt el, és soha nem az újításokban található.

Az Uhud hegyén található barlangokba és üregekbe történő elmenés és ezekhez hasonló, mint Hirá Barlang és Thawr Barlang felkeresése

Mekkában; illetve különböző rongydarabok odakötözése és olyan fohászokkal történő fohászkodás, amelyekre a Magasztos Allah nem adott engedélyt; és ezek nehézségeinek elviselése.

Mindezen újításoknak nincs semmilyen alapjuk a vallási törvényben.

Az olyan helyek meglátogatása, amelyekről azt tartják, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) valamilyen nyomát hordozzák (ott járt), mint például az a hely, ahol a teve letérdelt; vagy a Gyűrű Kútja, vagy Uthmán Kútja, illetve tilos ezen helyekről port, földet felvenni és összegyűjteni az áldás elérése szándékával.

A holtakhoz történő fohászkodás, midőn valaki al-Baqí sírjait látogatja meg, vagy a Mártírok Sírjait, Uhud-nál, és pénzdarabok dobálása azokon a helyeken, azzal a céllal, hogy közelebb kerülhessen hozzájuk és általuk (az elhunytak segítségével) áldásban részesülhessen.

Ezek, mind hatalmas, veszélyes és súlyos tévedések és hibák, mi több a nagyobb társítás kategóriájába tartoznak; ahogyan azt a Tudósok is megemlítették, és amire rámutat Allah Könyve és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnája. Tudott és ismert tény, hogy az imádat, kizárólag és egyedül Allahot illeti meg, abból semmit sem szabad másra irányítani, másnak felajánlani, mint például: a fohász, vagy az áldozati

állat levágása, felajánlás, fogadalom és ezekhez hasonló; a Magasztos Szavainak megfelelően:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allahot [őszintén Neki szentelve] a Vallást.) [A Világos Bizonyíték:5; Q 98:5].

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad-nak.

Index

A Zarándoklat, az Umra és a Látogatás szabályainak megsértései.....	2
Az Umrá-val kapcsolatos hibák és szabályszegések.....	2
Először: Az emberek tévedései és hibáik az ihrámban	2
Másodszor: az emberek által elkövetett hibák és szabálytalanságok a Tawáf során	7
Harmadszor: Emberek által elkövetett hibák, szabálytalanságok és tévedések a Sza'y során.....	11
Negyedik: az emberek szabálytalanságai és hibái a haj leborotválása vagy megkurtítása esetén	14
A Haddzs-al kapcsolatos hibák, szabálytalanságok és tévedések.....	15
Először: az emberek hibái, szabálytalanságai a Tarwiya napján.....	15
Másodszor: Az emberek hibái és szabálytalansági Arafa Napján	16
Harmadszor: az emberek hibái, szabálytalanságai a Muzdalifa-ra történő átvonulással kapcsolatban és az ott töltött éjszakát illetően	19
Negyedszer: az emberek hibái, szabálytalanságai az Áldozati Állat levágásának Napján.....	21
Ötödször: az emberek hibái, szabálytalanságai a Miná Napjai cselekedetei során (A Tasríq Napok).	24
Hatodszor: az emberek hibái, szabálytalanságai a Tawáf al-Wadá' (a Búcsú Tawáf) során	25
Hibák és szabálytalanságok, amelyek a Próféta i Mecset meglátogatásához kapcsolódnak	26